

ΚΕΦΆΤΟΣ

κεφάτος, -η, -ο, επίθ. [<κέφι + κατάλ. -άτος]. **1.** που έχει καλή διάθεση, που βρίσκεται σε ευθυμία ή που προκαλεί ευθυμία: «ήρθε κεφάτος και μας ξεσήκωσε για τα μπουζούκια || το τάδε μαγαζί έχει πολύ κεφάτο πρόγραμμα». (Τραγούδι: έστησε το κρεβάτι του πίσω απ' την αγορά, κι έλεγε καλαμπούρια στην ταβέρνα, μπαινόβγαινε **κεφάτος** στα κουρεία και στα λουτρά, και χάζευε τα ψάρια μες στη στέρνα). **2.** που νιώθει πολύ ευχαριστημένος, πολύ ικανοποιημένος: «τον είδα που γυρνούσε κεφάτος απ' τη δουλειά του». Θυμηθείτε το διαφημιστικό σλόγκαν: είναι κεφάτη γυρίζει απ' του Βερόπουλου. Επίρρ. **κεφάτα**.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας